

Súd: Okresný súd Malacký
Spisová značka: 10T/10/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1624010558
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 01. 2026
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Denisa Drúžková
ECLI: ECLI:SK:OSMA:2026:1624010558.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Malacký samosudkyňou Mgr. Denisou Drúžkovou, v trestnej veci obžalovaného A. B., pre zločin podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 3 písm. d) Trestného zákona účinného od 06.08.2024, na hlavnom pojednávaní konanom dňa 29. januára 2026 v Malackách, takto

r o z h o d o l i :

Obžalovaný:

A. B., nar. XX.XX.XXXX v Bratislave, trvale bytom C. D. XXX/XX, E.,

sa uznáva za vinného, že

v presne nezistenom čase, najskôr však od 02.11.2022 na starom cintoríne v Malackách, sa vydával za pracovníka z Kamenárstva Adam – Ruža, kedy oslovil poškodenú F. B., nar. XX.XX.XXXX s ponukou opravy hrobového miesta s číslom A179, po jej nebohom manželovi G. B., ktorý sa nachádza na starom cintoríne v Malackách, ktorá mala spočívať vo vybudovaní betónového základu na ohradu okolo hrobu, výmeny ohrady okolo hrobu a výmeny betónového základu pod pomníkom, pričom pod touto zámienkou vylákal od poškodenej hotovosť, najprv vo výške 450 €, na hrobovom mieste žiadnu prácu nevykonal a následne pod tou istou zámienkou dňa 07.11.2022 vylákal od poškodenej ďalšiu hotovosť vo výške 1.000 €, pričom ani potom žiadnu prácu na hrobovom mieste nevykonal a prevzaté finančné prostriedky doteraz nevrátil, čím uviedol poškodenú F. B., nar. XX.XX.XXXX do omylu a spôsobil jej škodu v celkovej výške 1.450 €,

t e d a

na škodu cudzieho majetku seba obohatil tým, že uviedol niekoho do omylu a spôsobil tak na cudzom majetku malú škodu,

č í m s p á c h a l

prečin podvodu podľa § 221 ods. 1 Trestného zákona účinného od 06.08.2024 (ďalej len „Trestný zákon“).

Za to sa

o d s u d z u j e

podľa § 221 ods. 1 Trestného zákona s poukazom na § 38 ods. 2 Trestného zákona, s použitím § 42 ods. 1 Trestného zákona v spojení s § 41 ods. 1 Trestného zákona, na súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 1 (jeden) rok.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona súd obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 61 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona s poukazom na § 42 ods. 2 tretia veta Trestného zákona súd obžalovanému ukladá trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu na dobu 2 (dva) roky.

Podľa § 42 ods. 2 prvá veta Trestného zákona súd zrušuje výrok o treste, ktorý bol obžalovanému uložený v trestnom rozkaze Mestského súdu Bratislava I zo dňa 23.08.2024, sp. zn. OT/609/2024, právoplatnom dňa 23.08.2024, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Podľa § 288 ods. 1 Trestného poriadku súd odkazuje poškodenú F. B., narodenú XX.XX.XXXX v H. I., trvale bytom X. XXXX XX/XX, H., s nárokom na náhradu škody na civilný proces.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátor Okresnej prokuratúry Malacky podal dňa 21.11.2024 Okresnému súdu Malacky obžalobu číslo 1 Pv 338/23/1106-20 zo dňa 20.11.2024 na obžalovaného A. B., pre zločin podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 3 písm. d) Trestného zákona s poukazom na § 139 ods. 1 písm. e) Trestného zákona, ktorého sa mal dopustiť na tom skutkovom základe, ako je uvedené vo výrokovej časti rozsudku.

Obžalovaný A. B. písomným podaním zo dňa 17.11.2025, doručeným tunajšiemu súdu dňa 18.11.2025, namietol zaujatosť konajúcej samosudkyne z dôvodu, že sa pozná priamo s poškodenou F. B. a na tomto základe žiadal o odňatie a prikázanie veci podľa § 23 ods. 1 Trestného poriadku. Na hlavnom pojednávaní konanom dňa 20.11.2025 obžalovaný doplnil, že o zmienenom dôvode zaujatosti samosudkyne sa dozvedel v deň, keď podanie vyhotovil a to od spoluväzňa pri výkone ochranného liečenia. Ďalej uviedol, že namieta celý súd, nakoľko podľa jeho názoru poškodená pani B. pozná celý súd a nevie, či aj niekedy nebola zamestnaná na tomto súde, keďže býva Malackách. Z tohto dôvodu navrhol, aby vec bola prikázaná Mestskému súdu Bratislava I.

Uznesením Okresného súdu Malacky z 20.11.2025 sp. zn. 10T/10/2024 bolo rozhodnuté tak, že podľa § 32 ods. 3 Trestného poriadku samosudkyňa Mgr. Denisa Drůžková nie je vylúčená z vykonávania úkonov trestného konania, ktoré je na Okresnom súde Malacky pod spisovou značkou 10T/10/2024 vedené proti obžalovanému A. B., nar. XX.XX.XXXX, pre zločin podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 3 písm. d) Trestného zákona. Proti tomuto uzneseniu podal v zákonnej lehote obžalovaný sťažnosť.

Spisový materiál Okresného súdu Malacky sp. zn. 10T/10/2024 bol dňa 11.12.2025 predložený na rozhodnutie Krajskému súdu v Bratislave, pričom k návrhu obžalovaného na odňatie veci Okresnému súdu Malacky a prikázanie veci Mestskému súdu Bratislava I sa vyjadrili aj všetci sudcovia Okresného súdu Malacky, ktorí sa necítia vo veci obžalovaného A. B. zaujatí, obžalovaného a poškodenú osobne nepoznajú.

Krajský súd v Bratislave uznesením z 18.12.2025 sp. zn. 4Tos/144/2025 sťažnosť obžalovaného proti uzneseniu Okresného súdu Malacky z 20.11.2025 sp. zn. 10T/10/2024 zamietol a ďalej uznesením z 18.12.2025 sp. zn. 4Nto/12/2025 rozhodol tak, že trestná vec obžalovaného A. B. vedená na Okresnom súde Malacky pod sp. zn. 10T/10/2024 sa tomuto súdu neodníma.

Obžalovaný na začiatku hlavného pojednávania konaného dňa 29.01.2026 predložil písomné podanie zo dňa 29.01.2026, v ktorom opätovne žiadal o odňatie a prikázanie veci inému súdu ako Okresný súd Malacky, po doplnení ústne do zápisnice inému súdu v obvode iného krajského súdu. Obžalovaný v písomnom podaní namietal zaujatosť konajúcej samosudkyne Mgr. Denisy Drůžkovej ako aj zaujatosť všetkých sudcov Okresného súdu Malacky a prokuratúry Malacky dôvodiac tým, že celý čas od OČTK až

po pojednávaní nikto nerešpektuje, že sa skutok, pre ktorý je obžalovaný, nestal a žiadneho trestného činu sa nedopustil. Sama poškodená od začiatku tvrdí a uvádza, že sa voči nej nedopustil žiadneho trestného činu a ani sa necíti podvedená. Poškodenej syn je násilný a neustále navádza súd, aby sa na neho viedlo toto súdne konanie. Obžalovaný ďalej uviedol, že sa nedopustil žiadneho trestného činu a je zhrozený ako mohol prokurátor túto vec odovzdať sudkyňi ako trestný čin. Je mu vyčítaná trestná minulosť, no poškodená mu od začiatku potvrdzuje jeho obhajobu.

Samosudkyňa po oboznámení písomného podania obžalovaného predloženého na hlavnom pojednávaní a po vyjadrení obhajkyne obžalovaného a prokurátorky uviedla, za súčasného stotožnenia sa s takýmto postupom zo strany prokurátorky, že podľa § 32 ods. 6 Trestného poriadku sa o námietke zaujatosti vznesenej obžalovaným nekoná, keď najmä nebola vznesená bezodkladne (obžalovaný uvádza okolnosti súvisiace s podaním obžaloby) a dôvodom je len riadny procesný postup. Zároveň, v neposlednom rade námietka neobsahuje žiadne dôvody uvedené v § 31 ods. 1 Trestného poriadku. Samosudkyňa ďalej oboznámila prítomné procesné strany, že o predmetnom návrhu obžalovaného na odňatie a prikázanie veci inému súdu sa podľa § 23 ods. 3 Trestného poriadku konať nebude, pretože tento je založený na tých istých dôvodoch (zaujatosť všetkých sudcov Okresného súdu Malacky), pre ktorý už bolo rozhodnuté tak, ako je uvedené vyššie. Pokiaľ mal obžalovaný za to, že ide o nový návrh na odňatie a prikázanie veci inému súdu, keďže sú tam uvádzané iné skutočnosti odôvodňujúce zaujatosť sudcov tunajšieho súdu a keďže obžalovaný navrhuje prikázať vec inému súdu v obvode iného krajského súdu než Krajského súdu v Bratislave, k tomu súd navyše uvádza, že za situácie, kedy skutočnosti uvádzané obžalovaným v predmetnom písomnom podaní súd nebral ako relevantnú námietku, ktorá by zakladala podklad na rozhodovanie o zaujatosti, nebol daný dôvod ani na konanie o návrhu na odňatie a prikázanie veci inému súdu vychádzajúcemu z takto uplatnenej námietky zaujatosti. Súd pritom svoj postup opiera aj o právny názor Najvyššieho súdu SR vyslovený v konaní vedenom pod sp. zn. 1Ndt/3/2021, kde najvyšší súd v oznámení Krajskému súdu v Trenčíne uvádza okrem iného nasledovné: „Najvyšší súd SR nevidí logickú prekážku v tom, aby ustanovenie § 32 ods. 6 Trestného poriadku nebolo možné per analogiam uplatniť aj vo vzťahu k § 23 ods. 1 Trestného poriadku v spojení s § 31 ods. 1 a nasl. Trestného poriadku. Obe citované ustanovenia Trestného poriadku totiž upravujú totožnú oblasť právnej úpravy, ktorou je otázka zaujatosti zákonného sudcu. Ak § 32 ods. 6 Trestného poriadku významovo bráni vznášaniu neodôvodnených námietok zaujatosti za účelom zabránenia obštrukciám pri vykonávaní procesných úkonov podľa Trestného poriadku s tým dôsledkom, že o nich súd vôbec nekoná, použitím teleologického výkladu (výkladu prostredníctvom optiky účelu a zmyslu právnej normy) neexistuje rozumný dôvod, aby naposledy uvedené ustanovenie Trestného poriadku nebolo možné analogicky použiť aj v konaní o návrhu na odňatie a prikázanie veci podľa §23 ods. 1 Trestného poriadku. Takáto aplikácia prostredníctvom analógie umožní vo veci plynulo konať a eliminovať prípadné obštrukčné konania zo strany osôb podávajúcich príslušný návrh, pričom zároveň nemožno dospieť k záveru, že by takýto výklad bol vo vzťahu k právam osoby, proti ktorej sa vedie trestné konanie neprimerane reštriktívny.“ Súd poukazuje taktiež aj na Návrh na prijatie stanoviska trestnoprávneho kolégia NS SR k zjednoteniu výkladu ustanovenia § 23 Trestného poriadku pod sp. zn. Tpj XX/XXXX, z ktorého vyplýva, že medzi dôležité dôvody na odňatie a prikázanie veci podľa § 23 Trestného poriadku patrí aj vylúčenie všetkých sudcov príslušného súdu z vykonávania úkonov trestného konania. Rozhodujúcou je v tomto smere existencia niektorého z dôvodov vylúčenia podľa § 31 Trestného poriadku, ktorý musí byť daný u všetkých sudcov príslušného súdu, resp. v prípade krajského súdu u všetkých sudcov dotknutého kolégia. Preto ak sa podľa § 32 ods. 6 Trestného poriadku o námietke zaujatosti vznesenej voči konkrétnemu sudcovi, ktorá je založená na iných dôvodoch ako na dôvodoch § 31 Trestného poriadku, nekoná, a teda takáto námietka nie je spôsobilá vyvolať konanie o vylúčení ani konkrétneho sudcu, o to viac nie je potrebné konať ani o návrhu na odňatie a prikázanie veci, ktorý je založený len na takejto procesne neúčinnnej námietke zaujatosti smerujúcej voči všetkým sudcom príslušného súdu (argumentum a minori ad maius).

Obžalovaný ďalej na začiatku hlavného pojednávania konaného dňa 29.01.2026 uviedol, že by chcel navrhnúť zmenu obhajkyne, chcel by si zvoliť nového obhajcu, nakoľko k súčasnej ním zvolenej obhajkyňi nemá dôveru. Následne samosudkyňa obžalovanému uviedla, že podľa § 36 ods. 4 Trestného poriadku za včasnosť zvolenia obhajcu zodpovedá obvinený, takže nie je žiaden dôvod, aby sa hlavné pojednávanie nemohlo vykonať, pretože jeho obhajkyňa je prítomná na hlavnom pojednávaní. K uvedenému je potrebné dodať, že zákonom č. 262/2011 Z. z., ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 301/2005 Z. z. Trestný poriadok v znení neskorších predpisov a ktorým sa menia a dopĺňajú niektoré zákony (ďalej len „novela“) sa od 01.09.2011 preniesla zodpovednosť za včasné zvolenie si obhajcu,

resp. za zmenu obhajcu na obvineného. Podľa dôvodovej správy k novele, úprava ustanovenia § 36 Trestného poriadku vychádzala z rozhodnutia Najvyššieho súdu SR, uverejneného v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu SR a rozhodnutí súdov SR pod č. 4/2010. Zákonodarca touto novelou reagoval na opakujúce sa prípady špekulatívnych výmen obhajcu tesne pred konaním hlavných pojednávaní alebo verejných zasadnutí, čo spôsobovalo neopodstatnené predlžovanie súdnych konaní, prípadne odďaľovalo správoplatnenie prvostupňových rozhodnutí a v konečnom dôsledku viedlo k vyhýbaniu sa výkonu uložených trestov. Vzhľadom na vyššie uvedené súd hlavné pojednávanie dňa 29.01.2026 riadne vykonal a na tomto pojednávaní aj vo veci rozhodol. V tomto kontexte súd považuje za potrebné zároveň poukázať na vyjadrenie samotného obžalovaného, ktorý po vyhlásení rozsudku, jeho odôvodnení a poučení o opravnom prostriedku výslovne uviedol, že by chcel zrušiť svoj návrh na zrušenie obhajcu a ponecháva si naďalej ním doposiaľ zvolenú obhajkyňu JUDr. Žvachovú.

K vykonanému dokazovaniu

Súd na hlavnom pojednávaní vykonal dokazovanie výsluchom obžalovaného A. B., výsluchom svedkov J. B., K. J. a L. J., súd prehratím oboznámil zápisnicu o výsluchu svedkyne poškodenej F. B., prečítal zápisnicu o výpovedi z prípravného konania svedkyne M. B., ďalej súd oboznámil podstatné listinné dôkazy nachádzajúce sa v spise, a to najmä objednávku č. I. 36, osvedčenie o živnostenskom oprávnení na meno J. N. st. č. I. 38, objednávku č. I. 55, správu Tatra banky, a.s. zo dňa 16.03.2023 č. I. 60-68, správu obce Zavar zo dňa 11.07.2023 č. I. 70, správu obce Kostolná pri Dunaji zo dňa 10.07.2023 č. I. 72-73, výpisy zo živnostenského registra č. I. 87-88, rozsudok Okresného súdu Skalica sp. zn. 6T/97/2018 zo dňa 29.04.2019 č. I. 98, ilustráciu v systéme AVÍZO č. I. 105, trestný rozkaz Mestského súdu Bratislava I sp. zn. 58T/36/2025 zo dňa 28.07.2025 č. I. 164; zo spisového materiálu Mestského súdu Bratislava I sp. zn. 0T/609/2024 – obžalobu zo dňa 22.08.2024 č. I. 67, zápisnicu o výsluchu obvineného zo dňa 23.08.2024 č. I. 73, trestný rozkaz zo dňa 23.08.2024 č. I. 75; a ďalej aktualizovaný odpis registra trestov obžalovaného, ako i výpis z centrálnej evidencie správnych deliktov a priestupkov obžalovaného. Na podklade takto vykonaného dokazovania súd zistil a ustálil skutkový stav tak, ako je uvedený vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Obžalovaný A. B. vypovedal, že to, čo uvádza pani B., nie je pravda. Zobral zálohu, to berie od každého, keď ide o kompletný pomník. Neurčil čas dodania, lebo mal vtedy veľa objednávok. Poškodená mu nedala pravdivé telefónne číslo, tak sa s ňou nevedel spojiť. Bol o tom upovedomený aj vyšetrovateľ pán J.. On ho poslal osobne za pani poškodenou, aby sa dohodli. Namiesto dohody boli z jej strany, aj synovca len nadávky, urážky, že je podvodník. On sa chcel len dohodnúť, či urobí práce alebo vráti peniaze. Nakoniec práce urobil, dokonca aj navyše. Keď bol na tom cintoríne, tak pani poškodená oslovila neho, že hľadá kamenárov. Na otázky prokurátora obžalovaný uviedol, že pracoval v kamenárstve O. D. asi 8-9 rokov, po skončení školy ho bral strýko na fušky. Toto kamenárstvo bolo v roku 2022 činné v oblasti Záhoria, aj Bratislava, Nové Mesto. Aj dohadoval zákazky pre strýka. Teraz už nemá oprávnenie na vykonávanie rekonštrukčných prác na hroboch, mal živnostenský list, nie výučný list, teraz už to má pozastavené. Mali aj povolenie prevádzkovateľa, všetko bolo vybavené aj na Mestskom úrade. Boli tam aj mestskí policajti, keď pokladali kameň. Poškodená oslovila neho, robili hrob vedľa, hovorila, že by potrebovala niečo opraviť. Vtedy sa prvýkrát stretli. Ešte mu aj hovorila, že predtým mala nejaké problémy s kamenármi. Prevzal zálohu 400,- eur a 1.000,- eur. Dohodli sa, vypísala sa objednávka, vypýtala sa záloha. Práce vykonali ešte navyše, lebo meškal, tak sa chcel odvdáčiť. Menili sa rámy, plus zadarmo zakryl hrob, betónoval sa základ. Štyroch robotníkov musel platiť – pomáhal mu strýko, ktorý má to kamenárstvo, ďalší strýko a muž krstnej. Na objednávku nenapísal dodaciu lehotu. Materiál kúpil on v L. P., firma Kameň mramor. Okrem poškodenej urobil už veľa hrobov. Nepracoval v inej oblasti než kamenárstvo. Bol právoplatne odsúdený za podvod na staršej osobe v súvislosti s opravou hrobov. Na otázky obhajkyne obžalovaný ďalej uviedol, že sa stretol aj s deťmi poškodenej, fyzicky ho napadli aj jej vnuk, či kto to bol, že je podvodník, že to rušia, už ale bola objednávka vypísaná. Pokiaľ ide o spomínané predchádzajúce odsúdenie, tam dostal dostačujúci trest. Objednávku poškodená podpísala hneď na tom cintoríne, zálohu 400,- eur dostal na druhý deň, 1.100,- eur asi o týždeň. Neho to stálo asi 1.500 -1.600 eur, bežne berú 2.300 - 2.400 eur, ak ide o kompletný hrob, dvojhrob vychádza asi 3000,- eur. Ponúkal deťom poškodenej, že im vráti peniaze, nedalo sa s nimi ale dohodnúť, fyzicky ho napadli, tak odišiel. Pýtal sa, čo bude s tým kameňom, už ho mal kúpený a nemal ho komu ponúknuť, tie kamene majú špeciálne rozmery. Kameň mu bol dodaný približne december 2022 alebo január 2023, povedal, že počkajú až sa trochu oteplí, že teraz sa to nedá robiť. Syn ani nebol pri objednávke, poškodená obžalovaného ani neurogovala, to všetko jej syn. Nakoniec mu potom volali, že

sa im hrob páči, že sa ospravedľujú, že pôjdu na políciu a zoberú oznámenie späť. Na faktúre bola ako zhotoviteľ uvedená L. J.. Má k dispozícii aj objednávku. Poškodená mu dala nesprávne telefónne číslo, nemohol ju informovať, druhýkrát sa stretol už s jej synom. Na doplňujúcu otázku samosudkyne obžalovaný uviedol, že objednávku podpisoval on a pani B..

Postupom podľa § 270 ods. 2 Trestného poriadku bola oboznámená prostredníctvom technického zariadenia svedecká výpoveď poškodenej F. B. z prípravného konania zo dňa 09.10.2023. V tejto výpovedi poškodená – svedkyňa uviedla, že si už nepamätá na udalosti okolo opravy jej hrobového miesta z roku 2022. Spomína si však na kamenárov zo Zohora, ktorí jej dali hrob dokopy a pamätá si, že im dávala peniaze dopredu, keď ešte nebolo nič urobené. Raz išla vybrať peniaze do banky a oni ju čakali pod mostom. Potom odišli. Od vtedy ako jej opravovali hrob kamenári zo Zohoru, už jej nijaké práce na hrobe urobené neboli.

K oboznámenej výpovedi poškodenej obžalovaný uviedol, že poškodená nehovorila o nich, ale o tej firme, ktorá ju pred nimi oklamala a urobili jej to celé zle. Poukázal na to, že oni práce urobili až po výsluchu poškodenej.

Podľa § 263 ods. 1 Trestného poriadku bola prečítaná svedecká výpoveď svedkyne M. B., ktorá vypovedala, že niekedy na jeseň 2022 prišli s otcom J. B. navštíviť babku F. B. do Malaciek. Našli ju na cintoríne pri hrobe jej dedka aj s nejakým pánom. Preberali potom aj s jej otcom nejakú opravu hrobu za cca 700 eur. Ten pán povedal, že je z kamenárstva O. D.. Dohodli sa, že na druhý deň pôjde babka s tým pánom do banky a vyberie zvyšnú časť sumy za opravu hrobu. Pamätá si, že babka už dala tomu pánovi nejaké peniaze predtým, ako zálohu asi 300 eur. Celú vec potom riešil jej otec. Ešte raz ten pán prišiel za babkou, keď tam bola aj s bratom. Nevie, čo chcel, lebo začala na neho kričať, že je podvodník a on odišiel.

Na hlavnom pojednávaní svedok J. B. vypovedal, že predtým sa s pánom obžalovaným nepoznal, prvýkrát sa stretli pri hrobovom mieste jeho otca, keď prišli aj s dcérou navštíviť jeho mamu, našli ju na cintoríne aj s pánom B.. Hovorilo sa o tom, že sa zaoberá opravou pomníkov, potvrdil, že už prijal 450,- eur, dohodlo sa, že mama pôjde vybrať ešte 700,- eur. Nakoniec vybrala 1000,- eur. Nikdy mu obžalovaný nevysvetlil to navýšenie, on to neriešil, bolo dohodnuté, že sa vykonajú práce. Práce sa však nekonali dlhší čas, viackrát ho kontaktoval, stále sa vyhovárал napr. že je zlé počasie. Ešte raz prišiel, keď boli u mamy, svedkov názor je, že prišiel pýtať ďalšie peniaze, avšak keď zistil, že je tam, zmenil rétoriku, že práce nestíha a vráti peniaze. Svedok dal obžalovanému aj číslo účtu. Následne až potom ako bol obvinený, v januári 2024, boli práce vykonané, aj to sa jeho manželka alebo priateľka chopila iniciatívy. Vtedy ho aj požiadali, aby stiahol trestné oznámenie. Nemal problém, ak budú práce vykonané. Vyšetrovateľ J. mu ale povedal, že sa zmenili zákony a že už sa to nedá. K prvému kontaktu medzi svedkom a obžalovaným došlo začiatkom novembra 2022. Na otázku, aký bol konkrétny obsah dohody, pokiaľ ide o opravu hrobu, či si určili s obžalovaným aj lehotu na splnenie jeho záväzku a či im dal nejaké potvrdenie o prijatí objednávky na opravu hrobu, svedok odpovedal, že sa mali vybudovať základy na operné okraje, na ktorých sú tie dosky, malo sa vymeniť na čom stojí tá doska, na čom sú písmená napísané. Presne si nespomína, čo všetko sa malo robiť. Lehota nebola nejaká pevne daná. Obžalovaný sa vyjadril, že 2-3 týždne a bude to hotové. Neskôr im dala tá jeho priateľka papierik, ale to už bolo vtedy, keď sa to začalo robiť. Potvrdenie o prijatí peňazí nemali, on aj hovoril mame, že pokiaľ nebude mať potvrdenie o prijatí peňazí, aby mu nedávala peniaze, čo išla vybrať do banky, ale mama mu tie peniaze dala. Pokiaľ ide o nejaké potvrdenie o prijatí objednávky, kde by bol uvedený popis prác, ktoré obžalovaný má vykonať s uvedením aj prípadnej ceny za vyhotovenie diela resp. aj približného času realizácie objednávky, bolo niečo spísané ohľadne prác, suma bola pôvodne dohodnutá na 1140,- eur, nakoniec sa ale vybrala vyššia suma, skutočne ale nevie kam sa podel ten papier. Pri dohadovaní tejto objednávky sa obžalovaný predstavil, že je zamestnanec firmy O. D.. Poskytol aj link na FB stránku, kde si mali pozrieť nejaké jeho práce, boli tam fotky nejakých hrobov, ale bola to len FB stránka, nebola to žiadna oficiálna stránka. Svedok volal do tejto firmy O. D., oni mu povedali, že tam obžalovaný nepracuje a že oni dopredu nepýtajú peniaze. Keď toto telefonicky konzultoval s obžalovaným, tak mu povedal, že mu zle rozumel a potom mu povedal nejakú inú firmu, ktorej názov si už ale nepamätá. V rámci dohadovania si zmieňovanej objednávky obžalovaný tvrdil, že musí vybaviť stavebné povolenie. Povedal, že ako prevezme peniaze, ide hneď na Mestský úrad vybaviť stavebné povolenie na tie základy, čo sa nestalo, nebol nič vybavovať. Túto skutočnosť si svedok neoveroval na Mestskom úrade, ale myslí, že ako telefonoval s tou firmou O. D., oni povedali, že na toto netreba

stavebné povolenie. Pri dohadovaní tejto objednávky tie začiatky konzultoval obžalovaný s mamou, potom keď tam svedok prišiel, tak sa dohadovali tie ďalšie veci a na tom doplatku. Potom už výhradne len svedok s ním komunikoval. Ďalej svedok uviedol, že od toho novembra 2022, ako sa to dohodlo, sa nič na hrobe nerobilo, až do januára 2024, kedy už bol pán B. obžalovaný a chytila sa iniciatívy jeho manželka alebo priateľka. Aj to prišli bez toho, aby niekomu niečo oznámili, začali rozoberať hrob, mama bola z toho na prášky, volala aj políciu, ale to boli ľudia od obžalovaného. Pokiaľ ide o dôvody, prečo obžalovaný nezačal s prácami na oprave hrobu, obžalovaný vždy hovoril, že má veľa práce alebo je zlé počasie, na toto sa stále vyhovárал. Obžalovaného urgoval aj telefonicky aj smskami, vždy sa vyhovárал alebo hovoril, že na budúci týždeň už sa to začne robiť, čo sa však nestalo. V smskách ho aj upozornil, že podá naňho trestné oznámenie, ak sa to nezačne robiť, alebo nevráti peniaze. Ako často to bolo nevie povedať, len potom ako podal trestné oznámenie, už s ním prestal komunikovať. Vtedy mal starší telefón, ktorý vymenil, takže smsky sú preč. Po tom, čo sa stretli na cintoríne, už len raz sa s obžalovaným stretli, keď prišiel za mamou, podľa svedkovho názoru pýtať peniaze. Raz tam bola aj jeho dcéra so synom u mamy, vtedy sa tam tiež objavil pán B., ale oni ho vyhнали, kričali na neho, že je zlodej, takže k nejakému dialógu neprišlo. Napokon si obžalovaný splnil svoj záväzok na opravu hrobu v januári 2024, dali do poriadku ten hrob, aj keď neboli úplne spokojní, ale svedok už nechcel ďalej túto situáciu hrotiť, chcel to mať už ukončené. Najväčší problém bol, že z jednej strany to bolo dobré, ale z druhej urobili veľmi úzky chodníček, možno 10 cm, takže potom oslovili oficiálne kamenárstvo tu v Malackách, ktoré im to zase prerobilo, čo stálo nemalé peniaze. Na otázky obhajkyne svedok ďalej uviedol, že sa dozvedel dodatočne, že mamu už oslovili nejakí takíto ľudia, ktorí jej nasľubovali hory-doly, vymámili od nej 6.500,- eur, ale či sa niečo robilo alebo nerobilo na tom hrobe, to nemôže potvrdiť, nevie. Na túto prvú zákazku on trestné oznámenie nepodával, lebo sa to dozvedel neskoro, jeho sestra niečo podávala, ale nevie či to bolo trestné oznámenie alebo čo. Ako už hovoril, keď prišli na tú návštevu, našli mamu s pánom B. na hrobovom mieste, kde si to už dohadovali a oni to už potom len dokončili, dohodla sa suma a práce. Toto popísané stretnutie mamy s pánom B. bolo asi už ich ďalšie stretnutie, teda nie prvé, lebo na tomto popísanom stretnutí si nezobral pán B. od mamy uvádzaných 450,- eur, tam len potvrdil, že tieto peniaze už prijal, keď sa ho na to pýtali. Svedok neprevzal potvrdenie o prijatí objednávky od pána B., to práve hovoril mame, že keď pôjdu vybrať peniaze, aby mu ich nedávala bez potvrdenia o prijatí. V objednávke lehota nebola uvedená žiadna, ako už hovoril, obžalovaný vtedy povedal, že 2-3 týždne. Čo sa týka práce, tak tam sa mali robiť tie bočné steny, základy, podstavec pod dosku. Presne ale už nedokáže špecifikovať, čo všetko sa malo robiť. Pokiaľ ide o materiál, z akého sa to malo vyrobiť, to skutočne nevie názov toho kameňa. Materiál mal zabezpečiť pán B.. Svedok dostal potom od tej manželky alebo priateľky vyúčtovanie, aké práce sa vykonali a aj suma tam bola uvedená. Čo sa týka zľavy, bolo tam napísané, že sú tam vymenené aj vrchné dosky v hodnote 1000,- eur za tie problémy, dlhé čakanie. Na otázku, či vie uviesť aspoň približne dátum toho posledného stretnutia s pánom B. a toho stretnutia s jeho deťmi, svedok uviedol, že to skutočne presný dátum nevie, možno niekedy v lete 2023. Pokiaľ ide o vykonané dielo, to čo mama chcela, to bolo spravené, ale ako už hovoril, museli si to dať znova prerobiť kvôli tej úzkej uličke, lebo ľudia, čo majú hrob vedľa, by sa mohli sťažovať. Svedok záverom uviedol, že nevie, či to súvisí s pánom B., ale mama mu hovorila asi 2-3 mesiace dozadu, že ju zasa čakal na cintoríne nejaký muž a hovoril jej, že ešte neskončili, že ešte bude platiť, preto by chcel požiadať, aby už dali pokoj jeho mame.

Svedok K. J. na hlavnom pojednávaní vypovedal, že sa dopyčul, že A. má robiť nejakú zákazku, na ktorú nemá oprávnenie, lebo on mal oprávnenie len na nejaké práce, tak ho požiadal, či mu to poskladá, tak mu to poskladal on aj s jeho robotníkmi. Nakoľko sa to naťahovalo, lebo mal takisto veľa práce, tak nemohol hocikedy, svedok B. reagoval tak, že obžalovaného ignorovali, že oni nechcú jeho robotu. On už mal pomník zhotovený, ale oni ho ignorovali, nedvíhali mu telefón, drží boli na neho, ešte ho aj svedok B. sotil. A jeho matka je trochu bez zmyslov, staršia pani, keď si chceli dať spraviť pomník, mali si ho dať robiť kamenárom, ktorí mali na to oprávnenie, nemali mu to dať urobiť. Predtým tam mali podvodníkov zo Zohoru, ktorí zobrali 5000,- eur a prečo ich neudali? Svedkova firma sa volá Q. O. D.. Obžalovaný mu pomáhal s ich zákazkami, on ho to naučil, zaškolil ho, a keď mal menšie roboty, tie si robil sám, nerobil žiadne podvody. Svedok nevie akú mali dodáciu lehotu v objednávke, tam to musí byť v objednávke vypísané. Obžalovaný sa podieľal aj na jeho prácach. Od 14 rokov s ním robil, on ho zaškolil, potom keď mal 18 rokov, založil si živnosť. Predmetný pomník bol z prírodného kameňa – žula v hodnote 3000,- eur, čo zobral zálohu 800,- eur by nepostačilo ani na základ, nieto na celý hrob. Za objednaný materiál sa platí vopred, zadarmo nikto nedá ani v obchode. Je aj hotový produkt, ale tento bol na mieru, preto sa to aj naťahovalo. Výroba tých komponentov, súčastí na pomník trvá cca mesiac, môže to byť však aj polroka, ale keď do toho niečo dôjde, keď niekto ochorie, tak sa to naťahuje. Svedok

sa osobne stretol s pani B. v deň montáže. On prišiel za ňou a išiel jej povedať, že dnes to bude mať hotové. Pani bola nadšená, šťastná bola, keď videla akú prácu odviedol, ešte ho pobožkala, vypísali objednávku, nemusela doplatiť žiadne peniaze, tak bola nadšená z toho, radosť mala a povedala, že to pôde stiahnuť tú obžalobu. Stane sa aj svedkovi, že niekedy neurobí načas hrob, aj počasie nepraje, potom sa to odďaľuje tie práce. So synom pani B. sa nestretol, ale počul, že je vulgárny a ignoroval, nezdvíhal telefonáty, vulgárne mu nadávali aj pani aj on, on bol drzý a ešte aj sotil A. na cintoríne, nevie čo je to za človeka, či je to rasista, keď takto reagoval. Chce ešte uviesť, že pred 10 rokmi robili kamenári, ale neboli to kamenári, ale fušeri, amatéri pomník matke, zobrali 5000,- eur od nej, kamene poskladali na tehly, bola to sľušovaná práca a vôbec ich neudal a pani si musela dať druhýkrát robiť pomník a platiť zase znovu za to. A nech porovnajú predtým, čo mali postavené, ako mali pomník a teraz. Svedok nevie, čo vlastne riešia a za 800,- eur ani základy by kamenári na pomníku neurobili. Naťahovalo sa to, ale na to sú aj dôvody. Ďalej svedok uviedol, že vyúčtovaciu faktúru vystavila L., ale myslí, že keď bola práca dokončená, tak aj on vypisoval príjmový papier, ešte záruku tam dával 3 roky, tá objednávka nevie kam zmizla. Objednávku by mala mať pani B. aj L., lebo keď sa píše objednávka alebo faktúra, tak sa dáva dvojmo, jej podpis aj jeho, s podpismi aj s pečiatkou. Pani J. je jeho neter. Svedka kontaktovala polícia, pričom im uviedol, že A. u neho robieval aj robí, menšie zákazky si robí sám, tak si pomáhali navzájom. Na otázku prokurátora, či svedkova výpoveď resp. údaje, ktoré uvádza vo vzťahu k poškodenej B. resp. k oprave jej hrobu, sa týkajú objednávky zo dňa 14.01.2024, ktorá je založená v spise a ktorú mu predložil na nahliadnutie, svedok odpovedal, že áno.

Svedkyňa L. J., družka obžalovaného, na hlavnom pojednávaní vypovedala, že okolnosti opravy hrobu pani B. boli také, že pani B. s pánom B. spísali objednávku, mala sa robiť iba ohrada hrobu, na objednávke termín dodania uvedený nebol. Záloha sa brala na dvakrát, čakalo sa na kameň, ten bol vyrábaný na mieru, bol tam ale aj zlý prístup, aj počasie neprialo, zároveň v tom čase mali na cintoríne v Malackách problém so R., preto sa to trochu oddialilo. Volali s pani B., že to bude trochu trvať, povedala, že dobre, že počká. Do toho volal syn, že od cigáňov nechce nič. H. sa s ním aj stretol, aj do neho strkal, že klamú. Boli v kontakte s pani B., že chce, aby to robili. Medzitým to išiel jej syn udať, o čom oni nevedeli. Hrob je hotový, záloha tam bola len do 900,- eur si myslí, oni jej urobili komplet hrob v cene 3000,- eur, ďalšie peniaze nevzali, ešte odviezli aj starý hrob, pani na cintoríne plakala, bola spokojná. Čo vie, predtým ju oklamali iní kamenári o 5000,- až 7000,- eur. Toto ale podľa svedkyne nebol podvod, len tam bola dlhšia doba, ale na objednávke nebola dodacia doba, predĺžilo sa to, ale aj preto, lebo syn sa im vyhrážal. Sú tam vykonané aj práce navyše, ale peniaze navyše nezobrali. Svedkyňa potvrdila, že pozná pána K. J.. Chodili si niekedy vypomáhať, lebo oni sú tiež kamenári, keď oni potrebovali, tak im šiel pán B. pomôcť, alebo naopak oni im. Aj na tomto hrobe pani B. im vypomáhal, tiež to skladal on. Svedkyňa ďalej vypovedala, že sa rozprávali s pani B., keď došlo k tej potýčke so synom, povedala jej, že nebudú sa vnucovať, biť sa, že nikto nebude nikoho ponižovať. Volali jej, či chce to mať teda zhotovené alebo majú vrátiť peniaze. Ona do telefónu plakala, že to chce mať spravené, že syna si nemajú všímať, že on jazdí na kamióne, nestará sa o ňu. Záloha, ktorá sa vybrala od poškodenej, bola použitá na kameň. Pokiaľ ide o to, koľko v priemere trvá vyrobenie kameňa na mieru, môže to byť aj pol roka. Pán J. podniká pod názvom Kamenárstvo Ruža. Čo sa týka spomínaných problémov so R., už sa s nimi naťahujú 12 rokov, odkedy začali podnikáť. Oni si myslia, že Malacky a Láb, všetky tie cintoríny patria im. Keď vidia iných kamenárov na cintoríne, vždy už je problém, ide sa do bitky, preto sa tomu vždy snažia vyvarovať. Ďalej svedkyňa uviedla, že faktúru za tieto práce vystavila ona, má živnostenské oprávnenie na kamenárske práce. Záverom ešte doplnila, aby upresnila, ako je to s tými R., ono keby videla, že sú na cintoríne, tak by tam nešla, aby nedošlo k nejakému konfliktu, radšej by počkala 2-3 dni alebo aj týždeň.

Z objednávky č. I. 36 súd zistil, že v tejto je ako odberateľ uvedená B. F., X. XXXX XX, XXXX XXX XXX; ako dodávateľ je uvedené Q., XXXX XXX XXX, P. a vedľa IČO: 51831171. V časti objednávky označenej ako Názov a druh tovaru je uvedený: 1. Kompletný pomník KOFY BRAUN, 2. Nový základ, demontáž hrobu; cena spolu 1.300 €. Na objednávke sa nachádzajú dva podpisy, dátum spísania objednávky uvedený nie je, rovnako ako ani dátum dodania diela.

Zo správy Tatra banky, a.s. zo dňa 16.03.2023 č. I. 60 – 68 vyplýva, že poškodená F. B. uskutočnila zo svojho bežného účtu IBAN: S. XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX výber hotovosti, a to dňa 02.11.2022 vo výške 450,- eur s poznámkou o výbere „oprava hrobu“ a dňa 07.11.2022 vo výške 1.000,- eur s poznámkou o výbere „hrob“.

Z listiny označenej ako objednávka č. I. 55 súd zistil, že v tejto je ako odberateľ uvedená F. B., 1. mája 97; ako dodávateľ je uvedené Kamenárstvo L. J., tel. XXXX XXX XXX. V časti objednávky označenej ako Názov a druh tovaru je uvedené: 2x hrob komplet KOFY BRAUN, záloha 1.400 € - iba za ohradu a stredovu; zadarmo 2x krycie dosky v hodnote 1.000 €, záruka 36 mesiacov. Na objednávke sa nachádzajú dva podpisy a dátum 14.1.2024.

Z výsledkov vyhľadávania v Živnostenskom registri SR č. I. 87 súd zistil, že IČO: 51831171 je pridelené podnikateľskému subjektu s obchodným menom J. N., s miestom podnikania Nový Rad 928/11, 900 51 Zohor.

Z výpisu zo živnostenského registra č. I. 88 vyplýva, že podnikateľský subjekt s obchodným menom A. B., IČO: 50810286, s miestom podnikania 90051 E., C. D. XXX/XX ukončil podnikateľskú činnosť vo všetkých predmetoch podnikania uvedených na dokladoch o živnostenskom oprávnení ku dňu 12.06.2020. Predmety podnikania: 1. Čistenie fasád a pomníkov (Deň vzniku oprávnenia: 20.03.2017, Deň zániku oprávnenia: 12.06.2020), 2. Písmomaliarstvo (Deň vzniku oprávnenia: 20.03.2017, Deň zániku oprávnenia: 12.06.2020).

Z Osvedčenia o živnostenskom oprávnení OU-MA-OZP-2022/010697-2 zo dňa 26.01.2022 č. I. 38 vyplýva, že podnikateľský subjekt s obchodným menom J. N. st., s miestom podnikania Nový Rad 928/11, 900 51 Zohor a prideleným IČO: 32 633 033 disponuje oprávnením na vykonávanie živnosti: Dokončovacie stavebné práce pri realizácii exteriérov a interiérov, so vznikom živnostenského oprávnenia dňa 26.01.2022.

Z odpovede Obce Zavar na žiadosť vo veci súčinnosti na osobu J. N. zo dňa 11.07.2023 č. I. 70 vyplynulo, že uvedenej osobe bola vykonaná vyhláška v miestnom rozhlase a to 22.03.2023, ktorú si riadne zaplatila v sume 2,00 € do pokladne obecného úradu v hotovosti; texty vyhlášok obec nearchivuje.

Z e-mailovej správy Obce Kostolná pri Dunaji zo dňa 10.07.2023 č. I. 72 – 73 vyplýva, dňa 29.03.2023 bola vykonaná vyhláška v obecnom rozhlase – ponuka súkromnej kamenárskej firmy, obec hlásenia nearchivuje, na obecný úrad sa dostavil pán, pričom príjmový doklad vypisovali na pani.

K výroku o vine a právnej kvalifikácii

Na základe takto vykonaného dokazovania a vyhodnotením dôkazov podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán, dospel súd k jednoznačnému záveru, že skutok uvedený vo výrokovej časti tohto rozsudku sa stal a že ho spáchal obžalovaný A. B..

Z vykonaného dokazovania nepochybne vyplýva, a medzi stranami to ani nebolo sporné, že obžalovaný A. B. uzavrel s poškodenou F. B. objednávku na vykonanie prác, ktoré sa týkali opravy hrobového miesta po jej nebohom manželovi na starom cintoríne v Malackách, pričom v podstate išlo o uzatvorenie zmluvy o dielo, v ktorej sa obžalovaný ako zhotoviteľ zaviazal v zmysle písomnej objednávky vykonať určité práce za určitú cenu, pričom na objednávke nebol uvedený konkrétny termín, do ktorého majú byť dohodnuté práce vykonané. Poškodená, ako objednávateľka, za týmto účelom obžalovanému vyplatila v novembri 2022 na dvakrát sumu spolu vo výške 1.450,- eur po tom, čo tieto finančné prostriedky vybrala zo svojho bežného účtu v banke. Rovnako je medzi stranami nesporné, že v období od novembra 2022 do januára 2024 žiadne práce na hrobovom mieste vykonané neboli. Oprava hrobového miesta bola zrealizovaná až v januári 2024, teda až po tom, ako bolo obžalovanému A. B. vznesené obvinenie v predmetnej trestnej veci (uznesenie vyšetrovateľa PZ o vznesení obvinenia zo dňa 06.12.2023, doručené obžalovanému dňa 15.12.2023). Tieto skutkové zistenia preto súd považuje za preukázané.

Obžalovaný B. poprel spáchanie skutku, resp. tvrdil, že absolútne nemal úmysel spáchať trestný čin, teda podvieť poškodenú. Jeho obhajoba spočívala v tom, že obžalovaný mal s družkou vlastnú spoločnosť – na živnosť L. J., pričom poškodenej poskytol riadne objednávku aj faktúru za vykonané práce. Bol dohodnutý konkrétny rozsah prác, avšak lehota, v ktorej by mali byť práce vykonané, dohodnutá nebola. Dlhšia doba vykonania diela bola podľa obhajoby spôsobená vyhotovením kamenných komponentov,

poveternosťnými podmienkami a v neposlednom rade aj sporom s ďalšou kamenárskou firmou. Pokiaľ ide o uvedenie alebo o spomenutie Q. O. D., k tomu obhajoba uviedla, že ide o kamenárstvo, kde obžalovaný predtým pracoval, ide o jeho strýka a dané kamenárstvo spomínal z dôvodu, aby si poškodená mohla pozrieť prácu, ktorú on vykonal. Zároveň obžalovaný poukazoval na to, že oprava hrobu bola vykonaná, dokonca aj nad rámec prác dohodnutých v objednávke a poškodenej bola poskytnutá vysoká zľava práve s poukazom na dlhšiu dodaciu dobu.

Súd však obhajobe obžalovaného neuveril a považoval ju za účelovú, zjavne motivovanú snahou obžalovaného vyhnúť sa trestnej zodpovednosti. Z trestnej činnosti je obžalovaný usvedčovaný výpoveďami svedkov, ktoré sú ďalej podporené aj listinnými dôkazmi. Obrana obžalovaného bola vyvrátená jednak výpoveďou svedka J. B. (syna poškodenej), ktorý vypovedal, že prvýkrát sa s obžalovaným stretol začiatkom novembra 2022 pri hrobom mieste jeho otca, keď prišli aj s dcérou navštíviť svedkovu matku, našli ju na cintoríne aj s obžalovaným. Hovorilo sa o tom, že sa zaoberá opravou pomníkov, obžalovaný potvrdil, že už prijal 450- eur, dohodlo sa, že mama pôjde vybrať ešte 700,- eur. Nakoniec vybrala 1.000,- eur, pričom obžalovaný toto navýšenie nikdy nevysvetlil. Práce sa však nekonali dlhší čas, svedok obžalovaného viackrát kontaktoval telefonicky aj smskami, ten sa stále vyhovárал, napr. že má veľa práce alebo je zlé počasie. Obžalovaný prišiel ešte raz, keď bol svedok u mamy, tvrdil, že práce nestíha a vráti peniaze, za tým účelom mu svedok dal aj číslo účtu. Následne až po tom, ako bol už obvinený, v januári 2024, boli práce vykonané, aj to sa jeho priateľka chopila iniciatívy. Svedok J. B. zároveň uviedol, že pri dohadovaní tejto objednávky sa obžalovaný predstavil, že je zamestnanec firmy O. D., poskytol aj link na FB stránku. Svedok následne volal do tejto firmy O. D., oni mu povedali, že tam obžalovaný nepracuje a že oni dopredu nepýtajú peniaze. Keď toto telefonicky konzultoval s obžalovaným, tak mu povedal, že mu zle rozumel a potom mu povedal nejakú inú firmu, ktorej názov si už svedok nepamätá. V rámci dohadovania si zmieňovanej objednávky obžalovaný ďalej tvrdil, že musí vybaviť stavebné povolenie. Povedal, že ako prevezme peniaze, ide hneď na Mestský úrad vybaviť stavebné povolenie na tie základy, čo sa nestalo, nebol nič vybavovať. Nakoniec svedok zistil, že na toto netreba ani stavebné povolenie. Obdobne popísala stretnutie s obžalovaným na starom cintoríne v Malackách na jeseň 2022 aj svedkyňa M. B., ktorá rovnako vypovedala, že obžalovaný pri tomto stretnutí ohľadom opravy hrobu povedal, že je z Q. O. D.. Z výpovede svedka K. J., majiteľa firmy Q. O. D., nevyplývalo, že by obžalovaný objednávku z novembra 2022 prijal v mene jeho firmy. Svedok vypovedal, že obžalovaný sa podieľal aj na jeho prácach, od 14 rokov s ním robil, svedok ho zaškolil a potom keď mal obžalovaný 18 rokov, založil si živnosť. Ďalej z výpovede svedka vyplynulo, že sa dopyčul, že obžalovaný má robiť nejakú zákazku, na ktorú nemá oprávnenie, lebo on mal oprávnenie len na nejaké práce, preto svedka požiadal, či mu to poskladá on, tak mu to poskladal svedok aj s jeho robotníkmi. Vo vzťahu k poškodenej svedok uviedol, že ak si chcela dať spraviť pomník, mala si ho dať robiť kamenárom, ktorí mali na to oprávnenie, nemala to dať robiť obžalovanému. Zároveň svedok na otázku prokurátora potvrdil, že všetky údaje, ktoré uviedol vo svojej výpovedi vo vzťahu k oprave hrobu poškodenej B. sa týkajú objednávky zo dňa 14.01.2024, kde je ako dodávateľ uvedená pani J.. Výpisom zo živnostenského registra mal súd ďalej preukázané, že obžalovaný podnikajúci pod obchodným menom A. B., s miestom podnikania 90051 Zohor, Nový Rad 928/11, IČO: 50810286 ukončil podnikateľskú činnosť vo všetkých predmetoch podnikania uvedených na dokladoch o živnostenskom oprávnení ku dňu 12.06.2020, pričom aj do tohto obdobia (teda od 20.03.2017 do 12.06.2020) mal živnostenské oprávnenie len na predmety podnikania: Čistenie fasád a pomníkov a Písmomaliarstvo. Z vykonaného dokazovania teda vyplynulo, že obžalovaný v čase prijatia objednávky a prevzatia finančných prostriedkov od poškodenej preukázateľne sám nedisponoval oprávnením na vykonanie dohodnutých prác, a teda celkom zjavne musel vedieť, že dohodnuté práce nebude schopný riadnym, zákonným spôsobom vykonať. Ak by túto skutočnosť uviedol poškodenej, celkom iste by s ním žiadnu objednávku neuzatvorila a ani by mu neposkytla žiadne finančné prostriedky, a to aj s ohľadom na predchádzajúcu negatívnu skúsenosť s inými kamenármi. Na základe uvedeného dospel súd k záveru, že vykonané dôkazy v tomto konaní tvoria vo svojom súhrne logickú, ničím nenarušenú a uzavretú sústavu priamych a nepriamych dôkazov vzájomne sa dopĺňajúcich a na seba nadväzujúcich, ktoré jednoznačne a nepochybné usvedčujú obžalovaného zo spáchania žalovaného skutku.

Pokiaľ ide o obhajobu obžalovaného, ktorú prezentovala jeho obhajkyňa prvýkrát až na hlavnom pojednávaní v rámci stanoviska k obžalobe, že obžalovaný nemal úmysel podviesť poškodenú s tým, že mal s družkou vlastnú spoločnosť – na živnosť L. J., pričom poškodenej poskytol riadne objednávku aj faktúru za vykonané práce; táto nebola podporená vykonaným dokazovaním. V prvom rade je potrebné poukázať na to, že na objednávke, ktorú spísal obžalovaný s poškodenu v novembri 2022 pri jej

prevzatí (č. I. 36) je v časti dodávateľ uvedený: Q., XXXX XXX XXX, P. a vedľa IČO: 51831171. Naproti tomu v objednávke zo dňa 14.1.2024 (č. I. 55), ktorú obhajoba považovala za vyúčtovaciu faktúru, je už v časti dodávateľ uvedený: Kamenárstvo L. J., tel. XXXX XXX XXX. Javí sa ako nelogické, že by obžalovaný v prípade, ak predmetnú objednávku prijímal v rámci spoločnej firmy so svojou družkou, vedenej na živnosť L. J., neuviedol na objednávke túto skutočnosť, teda riadne označenie dodávateľa tak, ako to bolo uvedené na vyúčtovacej faktúre (objednávke zo dňa 14.1.2024). V tejto súvislosti nemožno opomenúť tiež fakt, že na objednávke z roku 2022 obžalovaný zároveň uviedol IČO: 51831171, patriace inému podnikateľskému subjektu (J. N.), teda nie družke L. J., napriek tomu, že táto v rámci svojej výpovede na hlavnom pojednávaní deklarovala, že má živnostenské oprávnenie na kamenárske práce. Z výpovede svedkyne L. J. navyše vyplynulo, že táto evidentne nedisponovala relevantnými informáciami týkajúcimi sa objednávky uzavretej s poškodenou F. B. ohľadom opravy hrobového miesta, keď svedkyňa vypovedala, že v zmysle objednávky sa mala robiť iba ohrada, čo je v rozpore s opisom dohodnutých prác nachádzajúcim sa na písomnej objednávke, a rovnako svedkyňa v rozpore so skutkovým stavom uviedla, že záloha tam bola len do 900,- eur. Uvedené nasvedčuje skôr tomu, že svedkyňa L. J., družka obžalovaného, rovnako ako svedok K. J., riešila predmetnú objednávku až následne, zrejme v snahe pomôcť obžalovanému splniť si dodatočne svoj záväzok a odvrátiť tak následky trestného stíhania, čo ostatne vyplynulo aj z výpovede svedka J. B., ktorý vypovedal, že dohodnuté práce boli vykonané až v januári 2024, a to až po tom, čo sa priateľka obžalovaného chopila iniciatívy.

Obhajoba taktiež namietala, že na objednávke nebol určený čas dodania, pričom dlhšia doba vykonania diela bola spôsobená vyhotovením kamenných komponentov, poveternostnými podmienkami a v neposlednom rade aj sporom s ďalšou kamenárskou firmou. V tejto súvislosti súd uvádza, že samotná skutočnosť, že v písomnom potvrdení o prevzatí objednávky nebol uvedený čas, dokedy má byť dielo zhotovené, nevyklučuje spáchanie prečinu podvodu. Z predloženej objednávky (č. I. 36) vyplýva, že obžalovaný v písomnom potvrdení o prevzatí objednávky skutočne v rozpore so zákonom (§ 632 Občianskeho zákonníka) neuviedol jednu z povinných náležitostí, a to čas zhotovenia diela. Z výpovede svedka J. B., syna poškodenej, zároveň vyplynulo, že obžalovaný sa v rámci stretnutia, na ktorom sa dohadovala predmetná oprava hrobového miesta, vyjadril, že 2-3 týždne a bude to hotové. Práce sa však nekonali dlhší čas, obžalovaný sa neustále vyhovára, syn poškodenej obžalovaného viackrát kontaktoval telefonicky aj smskami, dokonca mu poskytol aj číslo účtu na účely vrátenia finančných prostriedkov, keďže obžalovaný tvrdil, že práce nestíha a vráti peniaze, avšak napriek týmto urgenciám obžalovaný v období od novembra 2022 až do januára 2024 opravu hrobového miesta nevykonal a ani nevrátil prevzaté finančné prostriedky. Výpoveď obžalovaného a celkovo jeho obhajoba v tomto smere bola značne nevierohodná, logicky rozporuplná a v rozpore s inými dôkazmi. Obžalovaný na hlavnom pojednávaní vypovedal, že sa stretol aj s deťmi poškodenej, fyzicky ho napadli, hovorili, že to rušia, to už ale bola objednávka vypísaná. Obžalovaný ponúkal deťom poškodenej, že im vráti peniaze, pýtal sa ale, čo bude s tým kameňom, už ho mal kúpený a nemal ho komu ponúknuť, keďže tie kamene majú špecifické rozmery. Predmetný kameň mu bol dodaný približne december 2022 alebo január 2023 s tým, že povedal, že počkajú až sa trocha oteplí, že teraz sa to nedá robiť. Vyjadrenie obžalovaného súd považoval za účelové, keď obžalovaný vo vzťahu k prípadnému vráteniu finančných prostriedkov prevzatých od poškodenej za účelom nákupu materiálu argumentoval už kúpeným kameňom, avšak nepredložil žiaden doklad, ktorý by tento nákup preukazoval, a to napriek tomu, že predloženie takéhoto dôkazu avizoval už v prípravnom konaní. Zároveň vyjadrenie obžalovaného súd považoval aj za nelogické, keď na jednej strane obžalovaný nevrátenie finančných prostriedkov odôvodňoval už kúpeným kameňom, ktorý bol pre neho vzhľadom na špecifické rozmery ďalej neupotrebitelným a zároveň na druhej strane obhajoba odôvodňovala dlhšiu dobu vykonania diela práve čakaním na vyhotovenie kamenných komponentov, ktoré mal mať obžalovaný podľa jeho vyjadrenia k dispozícii najneskôr od januára 2023, no napriek tomu k realizácii opravy hrobu pristúpil až v januári 2024. Rovnako nelogické sa javí vyjadrenie obhajkyne v rámci záverečného prednesu, podľa ktorého dlhšia doba vykonania diela bola spôsobená tiež poveternostnými podmienkami, keďže aby bol hrob trvanlivý, je najvhodnejšie betónovať za určitých poveternostných podmienok, teda ani nie v zime ani nie v lete, no nakoniec bola oprava hrobového miesta realizovaná v januári, čo je práve zimný mesiac v roku. Takisto nepovažoval súd za relevantnú obhajobu obžalovaného, že takto dlhá doba dodania diela (viac ako rok od prijatia objednávky a prevzatia finančných prostriedkov) by mohla byť spôsobená tvrdeným sporom s ďalšou kamenárskou firmou, ktorý svedkyňa L. J. popísala tak, že tento spor trvá už 12 rokov a v podstate ide o to, že ak by videla, že sú na cintoríne títo druhí kamenári, tak by tam nešla, aby nedošlo k nejakému konfliktu, radšej by počkala 2-3 dni alebo aj týždň. Pokiaľ ide o výpoveď svedkyne

L. J. v časti, v ktorej svedkyňa popisovala telefonickú komunikáciu s poškodenou F. B., pri ktorej mali oznámiť poškodenej, že objednávka bude trochu trvať a poškodená sa mala vyjadriť, že dobre, že počká a ďalej, že jej volali s dopytom, či to chce mať zhotovené alebo jej majú vrátiť peniaze, na čo mala poškodená uviesť, že to chce mať spravené; tejto súd neuveril, nakoľko bola v rozpore s iným vo veci vykonaným dokazovaním. Z výpovede svedka J. B. vyplynulo, že tie začiatky konzultoval obžalovaný s mamou, potom keď svedok prišiel na cintorín, dohadovali sa tie ďalšie veci, doplatok a potom už s obžalovaným komunikoval výhradne on. Rovnako obžalovaný vo výpovedi na hlavnom pojednávaní negoval telefonickú komunikáciu s poškodenou, keď vypovedal, že poškodená mu nedala pravdivé telefónne číslo, tak sa s ňou nevedel spojiť.

Súd ďalej zisťoval, či tento skutok naplňuje znaky skutkovej podstaty trestného činu.

Prečinu podvodu podľa § 221 ods. 1 Trestného zákona sa dopustí ten, kto na škodu cudzieho majetku seba alebo iného obohatí tým, že uvedie niekoho do omylu alebo využije niečí omyl a spôsobí tak na cudzom majetku malú škodu. Objektom trestného činu podvodu podľa § 221 Trestného zákona je cudzí majetok, teda majetok, ktorý nepatrí páchatelovi. Na trestnosť páchatel'a sa vyžaduje podvodné konanie, t.j. uvedenie do omylu (alebo využitie omylu). Omylom je spor medzi predstavou a skutočnosťou a zákon vyžaduje, aby páchatel vedel o omyle iného už v čase, keď dochádza k jeho obohateniu. Uvedením niekoho do omylu je konanie, ktorým páchatel predstiera okolnosti, ktoré nie sú v súlade so skutočným stavom veci. V zmysle uvedeného sa páchatel dopustí trestného činu podvodu v prípade, ak vyvíja činnosť spočívajúcu v predstieraní určitých neexistujúcich skutočností, ktoré nie sú v zhode s realitou, alebo sa dopúšťa iného podvodného konania, v dôsledku ktorého na škodu majetku, ktorý mu nepatrí vôbec alebo len z časti, dosiahne rozmnoženie svojho majetku alebo ušetrenie nákladov, ktoré by inak boli vynaložené z jeho majetku alebo z majetku niekoho iného.

Vzhľadom na všetky vyššie uvedené skutočnosti súd dospel k záveru, že obžalovaný A. B. svojím konaním naplnil znaky skutkovej podstaty prečinu podvodu podľa § 221 ods. 1 Trestného zákona, pretože uvádzal poškodenej nepravdivé skutočnosti (prezentoval sa ako pracovník z Q. O. D., deklaroval vybavovanie stavebného povolenia...), čím ju uviedol do omylu jednak v otázke realizácie objednanej opravy hrobového miesta a jednak tým, že už v čase prijatia objednávky a prevzatia finančných prostriedkov vedel, že vzhľadom na absenciu oprávnenia na vykonanie dohodnutých prác, objednávku nie je schopný riadnym, zákonným spôsobom zrealizovať, pričom v dôsledku takéhoto podvodného konania obžalovaného poškodená vykonala majetkovú dispozíciu, ktorou sa obžalovaný obohatil a ktorou zároveň bola spôsobená poškodenej majetková škoda vo výške 1.450,- eur. Na uvedenom závere nič nemení ani skutočnosť, že neskôr v priebehu trestného konania, pod tlakom trestnoprávných následkov, bola oprava hrobu skutočne zrealizovaná, a to či už obžalovaným, alebo za pomoci tretích osôb, hoci aj pri vykonaní väčšieho rozsahu prác a poskytnutí zľavy, nakoľko trestný čin podvodu je dokonaný momentom, keď páchatel obohatí seba alebo iného na škodu cudzieho majetku uvedením do omylu. Skutočnosť, že škoda bola neskôr nahradená, nemení fakt, že trestný čin bol spáchaný.

Pokiaľ ide o zavinenie, s poukazom na popis skutku a všetky zistené skutočnosti uvedené v odôvodnení tohto rozsudku, je možné bez najmenších pochybností uzavrieť, že obžalovaný konal v priamom úmysle v zmysle § 15 písm. a) Trestného zákona, pretože vedel, že takto vylákava finančné prostriedky za pomoci vymyslených skutočností a že podstatou jeho konania je len obohatenie sa na úkor poškodenej.

Čo sa týka toho, že v obžalobe bol skutok právne kvalifikovaný ako zločin podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 3 písm. d) Trestného zákona, teda ako spáchaný na chránenej osobe – osobe vyššieho veku, k tomu súd uvádza, že takejto kvalifikácii nezodpovedalo vymedzenie skutku v obžalobe, keďže uvedenie dátumu narodenia poškodenej v skutkovej vete vyjadruje len to, že ide o osobu vyššieho veku (§ 127 ods. 3 Trestného zákona), ktorá je chránenou osobou (§ 139 ods. 1 písm. e) Trestného zákona), nie však súvislosť medzi konaním obžalovaného a touto okolnosťou. V danom kontexte súd poukazuje na rozhodovaciu činnosť Najvyššieho súdu SR, napríklad rozsudok najvyššieho súdu z 3 decembra 2013 sp. zn. 2Tdo 65/2013 (judikát R 117/2014). Najvyšší súd v uvedenom rozhodnutí zdôraznil, že v zmysle § 139 ods. 2 Trestného zákona možno spáchanie činu voči osobe uvedenej v § 139 ods. 1 Trestného zákona považovať za okolnosť, ktorá podmieňuje použitie vyššej trestnej sadzby len pri úmyselnom trestnom čine, pričom sa zároveň vyžaduje, aby páchatel vedel, že poškodený je chránenou osobou a navyše (otázka súvislosti so spáchaným trestným činom) aby túto okolnosť subjektívne spájal s menším odporom alebo slabšou odvetou poškodeného, umocnením účinku trestného činu voči

poškodenému, alebo inou okolnosťou, ktorá zakladá alebo podporuje rozhodnutie páchatel'a spáchať trestný čin. V tejto súvislosti pritom súd dodáva, že starostlivosť o dokonalosť popisu skutku, teda aj o to, aby skutok vyjadroval všetky znaky skutkovej podstaty žalovaného trestného činu, je výhradne doménou aktivity obžaloby a nie súdu, nakoľko v konaní pred súdom ťaží, ohľadne otázky viny, dôkazné bremeno len prokurátora.

Keďže z formulácie skutkovej vety v obžalobe a ani z dokazovania nijako nevyplývalo, že by spáchanie trestného činu bolo z hľadiska obžalovaného subjektívne ovplyvnené súvislosťou s vekom poškodenej, súd konanie obžalovaného A. B. právne kvalifikoval len ako prečin podvodu podľa § 221 ods. 1 Trestného zákona účinného od 06.08.2024 a uznal ho za vinného z tohto trestného činu. Súd pritom posudzoval trestnosť činu a trest obžalovanému ukladal podľa Trestného zákona účinného od 06.08.2024, nakoľko tento je pre obžalovaného priaznivejší tak, ako bude nižšie odôvodnené.

K výroku o treste a náhrade škody

V súvislosti s výrokom o treste súd poukazuje na to, že Trestný zákon poskytuje ochranu spoločnosti pred trestnými činmi v podobe trestov tak, že trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatel'om tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradiť od páchania trestných činov za súčasného vyjadrenia morálneho odsúdenia páchatel'a spoločnosťou. Keďže uvedený cieľ, t. j. zabránenie v ďalšom páchaní trestnej činnosti zároveň naplňa aj ochranu spoločnosti, treba mať pri voľbe druhu trestu a jeho výmery túto skutočnosť vždy na zreteli. Všetky okolnosti prípadu však treba nielen zisťovať, ale aj objektívne, t. j. bez preceňovania alebo podceňovania niektorých z nich komplexne hodnotiť a mať pritom na zreteli, že bližšie sú konkretizované v ďalších ustanoveniach Trestného zákona, najmä v ustanoveniach o poľahčujúcich a priťažujúcich okolnostiach (§ 36 Trestného zákona a § 37 Trestného zákona) a v ustanoveniach upravujúcich zásady ukladania trestov (§ 34 Trestného zákona). Pri ukladaní trestu musí súd v prvom rade vychádzať zo závažnosti spáchaného trestného činu, ktorú určuje zákonodarca stanovením rozpätia trestnej sadzby tým, že jednotlivé trestné činy zaraďuje podľa stanovenej trestnej sadzby a formy zavinenia medzi prečiny, zločiny, obzvlášť závažné zločiny. Tomuto zaradeniu potom zodpovedá buď možnosť súdu ukladať rôzne druhy trestov (napríklad alternatívnych, nespojených s odňatím slobody), prípadne povinnosť súdu uložiť len trest odňatia slobody.

Pri úvahách o druhu trestu a jeho výmere súd postupoval v zmysle ustanovení § 33a Trestného zákona a § 34 a nasl. Trestného zákona, pričom bral do úvahy spôsob spáchania trestného činu, jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti, osobu páchatel'a a možnosť jeho nápravy.

Z hľadiska posúdenia osoby páchatel'a, jeho osobných pomerov a možnosti nápravy obžalovaného z odpisu registra trestov vyplýva, že obžalovaný má evidovaných 6 záznamom prevažne za majetkovú a násilnú trestnú činnosť, za čo mu boli uložené tak podmienené ako aj nepodmienečné tresty odňatia slobody. Naposledy bol odsúdený trestným rozkazom Mestského súdu Bratislava I zo dňa 28.07.2025, sp. zn. 58T/36/2025, právoplatným dňa 28.07.2025, pre spáchanie v bode 1) prečinu ublíženia na zdraví podľa § 256 ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného zákona v jednočinnom súbehu s prečinom výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Trestného zákona a v bode 2) prečinu výtržníctva podľa § 364 ods. 1 Trestného zákona (skutky zo dňa 22.03.2025), na základe čoho mu bol uložený nepodmienečný úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 18 mesiacov v ústave na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, ochranné protitoxikomanické liečenie ústavnou formou a povinnosť uhradiť poškodeným spoločnostiam škodu.

Rozsudkom Okresného súdu Skalica zo dňa 29.04.2019, sp. zn. 6T/97/2018, právoplatným dňa 29.04.2019, bol obžalovaný uznaný vinným zo zločinu podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 3 písm. d) Trestného zákona s poukazom na § 139 ods. 1 písm. e) Trestného zákona, ktorého sa dopustil dňa 31.10.2017 v čase asi o 08.00 hod., kedy na cintoríne v obci Brodské ponúkol J. S. najmä z dôvodu, že sa jedná o osobu vyššieho veku, vykonanie renovačných prác na hrobe jeho rodičov, prezentovanú ako cenovo výhodnú pre dôchodcov s tým, že zámerne pred ich uskutočnením zamľčal ich hodnotu, renovačné práce však v dohodnutom rozsahu nevykonával a až po ich vykonaní si od menovaného vypýtal sumu 1.600,- eur, ktorú spočiatku nechcel uhradiť a až po naliehaní mu bolo poškodeným dňa 31.10.2017 vyplatených 850,- eur a následne opäť dňa 05.11.2017 navštívil poškodeného v jeho dome

a po opätovnom naliehaní, že treba vyplatiť druhú časť ceny prác mu bolo poškodeným vyplatených 500,- eur, avšak objem a povaha vykonaných prác na tomto hrobe nezodpovedali vyplatenej sume a prezentovanej ponuke prác, čím poškodeného uviedol do omylu a spôsobil mu tak škodu vo výške najmenej 1.000,- eur; za čo súd podľa § 44 Trestného zákona upustil od uloženia súhrnného trestu, nakoľko pokladal trest odňatia slobody vo výmere 4 roky nepodmienečne uložený obžalovanému skorším rozsudkom Okresného súdu Malacky sp. zn. 3T/46/2018 zo dňa 27.06.2018, právoplatný dňa 27.06.2018 za dostatočný na ochranu spoločnosti a nápravu páchatelia.

Z pripojeného spisu Mestského súdu Bratislava I, sp. zn. 0T/609/2024, mal súd preukázané, že trestným rozkazom zo dňa 23.08.2024, právoplatným dňa 23.08.2024, bol obžalovaný uznaný vinným z prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Trestného zákona, ktorého skutku sa dopustil dňa 21.08.2024, za čo mu bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 6 mesiacov s podmieneným odkladom jeho výkonu na skúšobnú dobu v trvaní 2 roky a trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu na dobu 2 roky.

Z výpisu z Centrálnej evidencie správnych deliktov a priestupkov mal súd preukázané, že u obžalovaného je evidovaných 10 záznamov. Obžalovaný sa v rokoch 2017 a 2023 dopustil dvoch priestupkov na úseku dopravy a v rokoch 2023 a 2024 štyroch priestupkov pre rušenie nočného klľudu, jedného priestupku pre úmyselné narušenie občianskeho spolunažívania (verbálne a fyzické napadnutie šoféra taxi-služby), ďalej dvoch priestupkov proti majetku (odcudzenie tovaru a poškodenie vecí – garážovej brány) a jedného priestupku pre znečistenie verejného priestranstva.

Keďže v rámci dokazovania súd z odpisu registra trestov a následne z príslušného spisu vrátane zodpovedajúceho meritórneho rozhodnutia - trestný rozkaz Mestského súdu Bratislava I z 23.08.2024, sp. zn. 0T/609/2024, právoplatný dňa 23.08.2024, zistil, že skutok, z ktorého súd uznal obžalovaného za vinného bol spáchaný skôr ako bolo obžalovanému oznámené odsudzujúce rozhodnutie v uvedenom konaní, pri ukladaní trestu súd obligatórne aplikoval § 42 ods. 1 Trestného zákona a uložil súhrnný trest, za aplikácie zásad na uloženie úhrnného trestu podľa § 41 ods. 1 Trestného zákona, ale aj zásady podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona, že súhrnný trest nesmie byť miernejší ako trest uložený skorším rozsudkom.

V danom prípade sú oba zbiehajúce sa trestné činy rovnako prísne, teda je potrebné vychádzať pri ukladaní trestu z trestnej sadzby prečinu podvodu podľa § 221 ods. 1 Trestného zákona (chráni dôležitejší záujem spoločnosti), ktorá je stanovená v rozpätí nula až dva roky.

Pri určovaní druhu a výmery trestu za tento skutok súd prihliadol v zmysle § 38 ods. 2 Trestného zákona na priťažujúce a poľahčujúce okolnosti. Obžalovanému priťažovalo, že spáchal viac trestných činov (§ 37 písm. h) Trestného zákona) ako aj, že bol v minulosti za trestný čin odsúdený (§ 37 písm. m) Trestného zákona). Zároveň súd ustálil jednu poľahčujúcu okolnosť, a to podľa § 36 písm. k) Trestného zákona – pričínil sa o odstránenie škodlivých následkov trestného činu alebo dobrovoľne nahradil spôsobenú škodu. U obžalovaného teda prevyšoval pomer priťažujúcich okolností. V čase rozhodovania súdu a ukladaní trestu obžalovanému došlo k nadobudnutiu účinnosti novely Trestného zákona v spojení s nálezom Ústavného súdu Slovenskej republiky, ktorý nadobudol účinnosť odo dňa 06.08.2024. Legislatívnou zmenou prišlo k vypusteniu ustanovenia týkajúceho sa pomerovania poľahčujúcich a priťažujúcich okolností pri zvyšovaní zákonom uloženej trestnej sadzby (§ 38 ods.4 Trestného zákona), a preto súd pri rozhodovaní o výške trestu vychádzal podľa § 2 ods. 1 Trestného zákona zo zákona, ktorý bol pre obžalovaného priaznivejší (zákona č. 300/2005 Z. z. Trestný zákon v znení účinnom od 06.08.2024) a dolnú hranicu zákonom ustanovenej trestnej sadzby nezvyšoval.

Súd riadiac sa vyššie uvedenými úvahami, po zvážení všetkých relevantných okolností prípadu, prihliadnuc tiež na osobu obžalovaného, na jeho doterajší spôsob života, na existenciu predchádzajúcich odsúdení (6 záznamov v odpise registra trestov prevažne za majetkovú a násilnú trestnú činnosť, okrem iného aj za zločin podvodu), ako i na jeho pomery a možnosti nápravy, uložil obžalovanému súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 1 rok. Súd je toho názoru, že výška takto uloženého trestu je primeraná aj vo vzťahu k osobe obžalovaného, aj vo vzťahu k jeho pomerom. Zároveň zodpovedá aj tomu, že trest bol ukladaný obžalovanému ako súhrnný za dva úmyselné trestné činy, ktoré spáchal v súbehu. Takýto trest zároveň považuje súd za dostatočný, spravodlivý a primeraný závažnosti spáchanej trestnej činnosti, ako aj za spôsobilý na naplnenie funkcie individuálnej prevencie trestu v

zmysle výchovného pôsobenia na obžalovaného, aby sa v budúcnosti už trestnej činnosti nedopúšťal, ako aj funkcie generálnej prevencie trestu v zmysle odradenia iných od páchania obdobnej trestnej činnosti. Oproti trestu odňatia slobody uloženému obžalovanému pôvodne v trestnom rozkaze, súd na základe vykonaného dokazovania a zistenia skutkového stavu uložil obžalovanému trest odňatia slobody ako trest nepodmienečný, keďže medzičasom bol obžalovaný znovu odsúdený, a to trestným rozkazom Mestského súdu Bratislava I zo dňa 28.07.2025, sp. zn. 58T/36/2025, právoplatným dňa 28.07.2025, pre spáchanie v bode 1) prečinu ublíženia na zdraví podľa § 256 ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného zákona v jednočinnom súbehu s prečinom výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Trestného zákona a v bode 2) prečinu výtržníctva podľa § 364 ods. 1 Trestného zákona, na úhrnný nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 18 mesiacov, pričom predmetné skutky obžalovaný spáchal dňa 22.03.2025, teda v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia v trestnej veci Mestského súdu Bratislava I sp. zn. 0T/609/2024. Preto súd dospel k presvedčeniu, že aj v danom konkrétnom prípade je na jeho prevýchovu nutné pôsobiť represívne, uložením nepodmienečného trestu odňatia slobody.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona obžalovaný bol zaradený na výkon trestu odňatia slobody do ústavu so stredným stupňom stráženia, vzhľadom na skutočnosť, že v posledných desiatich rokoch pred spáchaním žalovaného trestného činu bol vo výkone trestu odňatia slobody.

Zároveň postupujúc podľa § 61 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona s poukazom na § 42 ods. 2 tretia veta Trestného zákona súd uložil obžalovanému aj trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu na dobu 2 roky, ktorý už mu bol uložený skorším trestným rozkazom Mestského súdu Bratislava I zo dňa 23.08.2024, sp. zn. 0T/609/2024, právoplatným dňa 23.08.2024.

Podľa § 42 odsek 2 prvá veta Trestného zákona, keďže súd ukladal trest súhrnný, bolo potrebné súčasne zrušiť výrok o treste v trestnom rozkaze Mestského súdu Bratislava I zo dňa 23.08.2024, sp. zn. 0T/609/2024, právoplatnom dňa 23.08.2024, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

S týmto konaním bolo spojené aj tzv. adhézne konanie, keďže poškodená F. B. si uplatnila nárok na náhradu škody vo výške 1.450,- eur, predstavujúcu finančné prostriedky odovzdané obžalovanému v súvislosti s objednávkou opravy hrobového miesta. Ohľadne nároku poškodenej na náhradu škody súd rozhodol podľa § 288 ods. 1 Trestného poriadku, keďže mal za preukázané, že v priebehu trestného konania bola oprava hrobového miesta zrealizovaná. Z výsledkov vykonaného dokazovania tak nebol daný podklad na vyslovenie povinnosti na náhradu škody.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti rozhodol súd tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od oznámenia rozsudku cestou podpísaného súdu na Krajský súd v Bratislave, pokiaľ sa oprávnené osoby nevzdali odvolania po vyhlásení tohto rozsudku. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku (§ 309 ods. 1 Trestného poriadku). Odvolanie má odkladný účinok. V písomne podanom odvolaní je potrebné uviesť voči ktorým výrokom rozsudku odvolanie smeruje a či smeruje aj proti konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo.